

Preben Rudiengaard: Ja, og så fortsætter vi spørgerækken, jeg tror, vi tager to ad gangen, og jeg vil gerne bede om koncise spørgsmål til ministeren. Og den første, det er Per Clausen, og der er jeg ikke i tvivl om, at der kommer et koncist spørgsmål, værsgo Per!

Per Clausen: Nej, jeg skal undlade at begrunde det alt for grundigt, for så begynder ministeren bare at snakke om noget andet end det, jeg spørger om.

Det er lidt svært at finde ud af, hvad det er for nogle papirer ministeren har, og hvad for nogen, han ikke har, men det må vi jo se på.

Et par ganske enkelte spørgsmål – kan ministeren svare ja eller nej på dette meget enkle spørgsmål. Er det sådan, at man har betalt mere for operationer på private sygehus, end de tilsvarende operationer kostede på et offentligt sygehus. Det spørgsmål må der vel kunne svares på. Og hvis ministeren bekræfter det, hvad han allerede har gjort, og det findes der eksempler på – kan ministeren her garantere for, at det sådan bare er enkeltstående tilfælde, men det ikke er noget generelt indtryk.

Det skulle være til at svare på.

Det andet, det er – skal ministerens udtalelse forstås på den måde, at man har betalt dét, der var nødvendigt for at sikre, at der kom et stort udbud af private sundhedsydelser. Og hvis det er sådan, at man har betalt, hvad der var nødvendigt for at sikre et stort udbud af private sundhedsydelser, hvad er forskellen på det og så betale overpris med henblik på at sikre, at der kommer en større privat sygehussektor. Jeg er ikke helt sikker på, jeg kan forstå den indholdsmæssige forskel, men det kan være, ministeren kan afklare det.

Preben Rudiengaard: Vi fortsætter til den næste, som jeg håber, kan gøre ... det var fint, det var korte kontante spørgsmål ... så du har noget at leve op til Flemming, værsgo! Ordet er dit.

Flemming: Tak for det. Jeg synes, det er fantastisk det her samråd. Jeg glæder mig rigtig meget til talepapiret, som jo i hvert fald for mig at se, da jeg hørte det første gang, afslører meget, meget grad af defensiv i den her sag. Der er i hvert fald blevet brugt mange linjer på at forsøge at skyde over til oppositionen, hvad det er, der er vores politik. Jeg må bare sige, at det er i hvert fald min klare forventning, at det er ministerens ansvar at sikre det omkring en fair regulering af de her takster, som ministeren nu har svaret oppositionen på. Ja, jeg har været med de sidste 1½ år, og jeg ved ikke hvor mange gange, vi har haft debatten fremme.

Det er jo nu altså én gang sådan, at som opposition har vi langt fra de samme muligheder, som regeringspartierne har, og derfor hersker der heller ingen tvivl om, at når der kommer sådan en analyse fra DSI, så synes vi, at den jo nok rummer en vis grad af objektivitet, og det er jo dét, vi skal bygge politik på i Danmark. Der er jeg godt klar over, at ministeren har nogle helt andre vilkår, og det er også det, vi får at vide nu her, at det udredningsarbejde, og det datamateriale, som ministeren altså sidder tungt på, det får vi andre lov til at kigge, når der er truffet beslutninger på baggrund af det. Det synes jeg måske ikke er helt demokratiet værdigt, at det foregår på den måde.

Med hensyn til det første samrådsspørgsmål her, så svarer ministeren, at ... og undrer sig lidt over, at DSI rejser et spørgsmål og siger, at her kunne der godt være tendens til, at der kan ligge noget erhvervs-politisk i det. Her vil jeg så spørge ministeren, om det ikke også godt kan forstås være underbygget – ikke bare af ministeren, men også af vicestatsministeren – siden offentliggørelsen af det her. Fordi ministeren siger i sit talepapir, at dét, at der er opstået er bredt udbud af sundhedsydelser, som 280.000 danskere har nydt godt af – det her brede udbud, det står vel meget godt i sammenhæng med dét, Lene Espersen har udtalt – netop med, at siden 2002 har det været nødvendigt at give et spark til den private sektor for netop at skaffe dét, som ministeren her siger, er det brede udbud. Så der er altså en disharmoni, vil jeg sige, i talepapiret i dag, og så dét, Lene Espersen har udtalt tidligere. Og det er jo lige nøjagtigt dét, vi anfægter, og det er vel også dét, at Rigsrevisionen nu er begyndt at kigge lidt på og sige – er der nu sket noget her,